

MTL-2

10ஆம் 11ஆம் ஆண்டு

தமிழ்
இலக்கியம்
நாறு சொல்
வினா விடை

3/511

செ. கதீர்காமத்தம்பி B.A. (Cey.) Dip-in-Ed

யே. அமாஷலன் B.A. (Cey.) Dip-in-Ed

பரி. யோவான் கல்லூரி,

யாழ்ப்பாணம்.



ச. இலக்கியம்.

தமிழ் இலக்கியம் 1991-06-29

நூறு சொல் விடை விடை

A.L.T 224

10ஆம் 11ஆம் ஆண்டு
மாணவர் மனதில்
இலகுவாய்ப் பதியக்கூடிய
வகையில் இக்கைநூலை
வெளியிட்டுள்ளோம்
ஆசிரியர்கள்.

தொடர்பு:

செ. கதிர்காமத்தம்பி
பரி. யோவான் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிரியாதும் அச்சகம்,
50, கண்ணிவிதி யாழ்ப்பாணம்.

விலை: ரூபா 15-00

உள்ளுறை

பக்கம்

1.	சேதுப்பிள்ளையின் உரைநடை	1
2.	கர்ணனும் கும்பகர்ணனிலும்—நன்றி	2
3:	கர்ணனும் கும்பகர்ணனும்—ஒப்பீடு	3
4.	மாதரும் மலர்ப்பொய்கையும்—மங்கையின் மனோநிலை	4
5.	மாதரும் மலர்ப்பொய்கையும்—பொய்கைச் சிறப்பு	5
6.	கலையின் விளக்கம்—கலைமகள்	6
7.	கலையின் விளக்கம்—கல்வியின் சிறப்பு	7
8.	பண்டிதமணியின் உரைநடை	8
9.	அவையடக்கம்	9
10.	கம்பர் அபரபிரமன்	10
11.	கம்பன் அபிநப கவிஞரதன்	11
12.	குரிய குலவேந்தர் சிறப்பு	12
13.	குரிய குல ஆறு	13
14:	அன்னம் கூறும் தமயந்தியின் இயல்பு	14
15.	நாலடியாரில் அறன் வலியுறுத்தல்	15
16.	நாலடியாரில் கல்வி	16
17:	ஆசாரக்கோவையின் நல்லாசாரங்கள்	17
18.	முகம்மது தம்பி மாமரக்காயர்	18
19.	பாரசிக நகைச்சுவை	19
20.	பெரியபூராணமும் நீதிக்குப்பின்பாசமும்	20
21.	அநபாயன் கூறும் நீதி	21
22.	முகமதுநபி அவதாரம்	22
23.	இலங்கை நீர்வளத்துடன் நிவவளம்	23
24.	ஒன்றுக்காயிரம் ஆயிரம்—நன்னெறி	24
25.	நீதிக்குப்பின் பாசம்—நீதிமுறை	25
26.	கங்கையில் விடுத்த ஓலை-வாழ்க்கை நிலையானமை	26
27.	கந்தசாமிப் பெரியோன்	27
28.	நன்றி நவிலவின் அணுகுமுறை	28
29.	தற்கலை பீர் முஹம்மது	29
30.	இஸ்லாமிய உயர் பண்புகள்	30

வினா—1

ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளையின் உரைநடையில் நீர் கானும் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துக்காட்டி விளக்குக.

சொல்லின் செல்வர் எனத்தமிழ் உரைநடை உலகில் தணக்கென ஒரு சிறப்பைப் பெற்றுத் திகழ்பவர் ஆசிரியர் ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள், இவரது உரைநடை களில் முக்கிய கருப்பொருளாக, அல்லது ஆய்வுப் பொருளாக பாரதியார் படைப்புக்கள் முதல் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வரை இடம் பெற்றிருப்பதனை அவதானிக்க முடியும்.

சொல்வனமும், சொல்நயமும் மிக்க இவரது படைப் புக்களில் செய்யுள் ஒழுக்கு செறிந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடியும். எதுகை மோனை மனிந்து காணப்படும். அடுக்குமொழி வசனங்களாக அவை அமைவதனால் செவிக் கிளிமையூட்டும் செந்தமிழ் நடையாகக் காணப்படும். தமிழ் சொல்வளத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள விரும்புவோர்க்கு இவரது படைப்புக்கள் நல்விருந்து.

மென்மையான சொற்கள் மேலோங்கி நிற்கும் இவரது உரை நடைமூலம் சாதாரண மக்களும் இவருளில் தமிழ் இலக்கிய இன்பத்தை அனுபவிக்கமுடியும். உவமை உருவகங்களை இனைத்துக்காட்டுவதிலும், ஒப்புவை அடிப் படையில் இலக்கியங்களையும். இலக்கிய கருத்தாக்களையும் ஆய்வதிலும் இவரது படைப்புக்களில் முன்னுரிமையளிக்கப்பட்டுள்ளன என்றால் மிகையாகாது.

சிறிய விடயத்தையும் பெரிதுபடுத்தி விளங்கவைக்கும் இவரது உரைநடையில் பல்துறை இலக்கிய எடுத்துக் காட்டுக்களையும் அறியமுடியும். எடுத்துக்கொண்டகருத்தை சுற்றிவளைக்காது சுலபமாகத் தெளிவுபடுத்தும் ஆற்றல் இவரது வசன நடையின் சிறப்பாகும்.

இவரது உரைநடைச் சிறப்பை உணர்வதற்குத் “தமிழ் இன்பும்” என்ற நூலில் அமைந்த கட்டுரைகள் மட்டும் போதியவை அல்ல.

வினா—2

தமிழ் மக்கள் நன்றியறிதலை நன்றே போற்றிய தற்கு ஆசிரியர் ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை “கரணனும் கும்பகரணனும் பாடத்தில் காட்டியதுதாரங்கள்எவ?

நன்றியறிதலை ஒரு நல்லறமாகத் தமிழ் மக்கள் தலைமேற் கொண்டனர் என்பதற்கு ‘‘உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை’’ ‘‘உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்தல் ஆகாது’’ என்னும் முதுமொழிகளாம் பழமொழிகளே முதல் ஆதாரம் என்றுள்ளார்.

அடுத்து ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த அறநூல் களில் தலையாய திருக்குறளில், ‘‘நன்றி மறப்பது நன்று அன்று’’ காலத்தாற் செய்த உதவி ஞாலத்திலும் மாணப் பெரிது’’ ‘‘செய்ந்தன்றி மறப்போர்க்கு உய்வில்லை’’ என்னும் திருவள்ளுவரது உலகறிந்த நீதி நூல் மூலம் உதாரணம் தந்துள்ளார்.

தொடர்ந்து வருவது கம்பன் கூறிய கருத்து. தாயையும் தந்தையையும், ஆசாணையும் அந்தணையும், பாலக ரையும், பசுவையும், பாவையரையும், அழித்தவர்க்கும், கழுவாயுண்டு ஆனால், நன்றி மறந்தவற்கு கழுவாயில்லை. இது நம் தமிழர் பண்பு என எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

மேலும் தமிழ் இதிகாசங்களில் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்த இரு செம்மல்களான கரணனும் கும்பகரணனும் தம்முயிர் நீத்து தமக்கு உதவியவர்க்கு நன்றி செலுத்தும் தன்மையும் பழந்தமிழர் பண்பாக முறையே பாரதத்திலும் இராமாயாணத்திலும் கூறி இதுவும் பழந்தமிழர் பண்புக்குச் சாட்சியென பறைசாந்தியுள்ளார்.

எனவே சொல்லின் செல்வர் அவர்கள் பழந்தமிழர் பண்பான நன்றியினை பழமொழிகள் மூலமாகவும், அறநூல்கள் வாயிலாகவும், கம்பரது கருத்தைக் காட்டியும் இதிகாசங்களின் துணைகொண்டும் இனிதுற விளக்கி யுள்ளார்.

வினா—3

பாரதத்தில் கர்ணன் மூலமும், இராமாயணத் தில் கும்பகர்ணன் மூலமும் செய்ந்நன்றி அறிதலே வெளிக்காட்டிய முறையின் ஒற்றுமைகளை ஒப்பிட்டுக் காட்டுக்.

துரியோதனனுக்கு நண்பனுகவும். இராவணனுக்குத் தமியாகவும் நின்று முறையே கர்ணனும், கும்பகர்ணனும் நன்றிக் கடனைக் செலுத்தியுள்ளனர்.

அந்தன்றிக் கடனுக்குக் குறுக்காக நின்ற கண்ண வின் குழ்ச்சிக்குப் பலியாகாது நன்றி செலுத்தியவன் கர்ணன். அதேபோல் இராமாயணத்தில் இராகவனின் குழ்ச்சிக்கு இரையாகாது நன்றி பகர்ந்தவன் கும்பகர்ணன்.

கண்ணவின் குழ்ச்சிக்கு உடந்தையாக நின்றவள் குந்தி. இராமனின் குழ்ச்சிக்குப் பக்கபலமானவன் விபீடனன். முன்னையதில் தாய், பின்னையதில் சகோதரன்.

குழ்ச்சிக்குப் பகடையாக இவர்கள் கையாளப்பட்ட தற்குக் காரணம் காண்போமானால், நமக்குக் கட்டுலன வது பாசம். கர்ணனுக்கு குந்தி தாய்ப்பாசத்தை முன் வைக்க கும்பகர்ணனுக்கு விபீடனன்சகோதர பாசத்தைக் காட்டி வழிமாற்ற முளைந்தான்,

கர்ணனாலே பாண்டவர் தன்தம்பியர் என்ற பரிவு கொள்ளாது தாயின் மொழியே தக்க அறம் என்று என்னைது, செய்ந்நன்றி அறிதலே செம்மைசான்ற அறம் எனச் செஞ்சோற்றுக் கடனுக்காக அங்கதேசத்தை தனக்களித்த அன்பனுக்காக அமர்க்களத்தில் ஆவிதுறந்து நன்றியை நிலைநாட்ட, தன் தமையன் தகாத செயல் செய்து நெடும் பகைதேடியதை அறிந்தும், இராமனது கண்யால் இறப்பது திண்ணைம் எனத் தெரிந்தும், இடித்துரைத்த ஆலோசனையும் இயலாமற்போக, ஆவியையும் அளவிறந்த செல்வத்தையும் வெறுத்து போர்க்கோலம் பூண்டுவிட்டவனுக்காக போர்க்களத்தில் உயிர்நீத்து நன்றியை நிலைநாட்டுகின்றன கும்பகர்ணன்.

எனவே நீர்க்குமிழி போன்ற நிலையற்ற வாழ்வை நச்சாது நன்றியே நல்லறம் எனக் கொண்ட தன்மையிலும் இருவரும் இனைந்து நிற்கின்றனர். இவையே இருவரிடமும் காணப்படும் ஒற்றுமையாகும்.

வினா-4

“மாதரும் மஸர்ப் பொய்கையும்” என்னும் கட்டுரையில், காட்டப்பட்ட மங்கையின் மாறுபட்ட மனோநிலைகளைத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டுக.

மாறி மாறி தொழிற்படும் மனோநிலையை “மாதரும் மஸர்ப்பொய்கையும்” என்னும் கட்டுரையில் மங்கையொருத்தியின் தொழிற்பாட்டின் மூலம் வெளிக்காட்ட முற்பட்ட ஆசிரியர்.

பொய்கையில் நீராடுவதில் மங்கைக்கிருந்த அவாவினை அவளது வாய்வந்த வார்த்தைகள் மூலமே வெளிப்படுத்துகின்றார். பொய்கைக்குப் போக வேண்டாம் என்று அன்னை தடுக்கவும் அதற்கு அடங்காமல் அவ்விடம் வந்தேனே என்று அவள் பின்னர் கூறியது இதற்கு சான்றாகும்.

அடுத்துத் தன்னையே மறந்து, தன்னைரில் விளையாடி, தன்னுடன் வந்த தோழியர் சென்றதையும் கருதாது, தான் எடுத்து வந்த கிளியின் பசியையும் மறந்து நீண்ட நேரம் நீராடினால் என்றால் அது அவளுக்கு அவ்விடத்தில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியையே வெளிக்காட்டுகிறது.

தொடர்ந்து கரையேறக் கருத்தில்லாக் கன்னியைக் கரைசேர்க்கக் கருதிய கிளி “பாம்பு பாம்பு” என்று கத்த அவள் பதை பதைத்து வெளியேறுவது அவளது மனதில் குடிகொண்ட அச்சு உணர்வுக்கு உதாரணமாகும்.

காதனியை நீர் நிலையில் தொலைந்து, தன்தானையையே கொடியவளாக்கி, ஒரள்ளப்பறவையைக் கரம்கூப்பி அதனை எடுத்துத்தர வேண்டும் என இரந்து நிற்கும் நிலை அவளது ஏக்க உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

எனவே, மேற் கூறியவற்றால் சிந்தாமணி ஆசிரியர்நீராடிய மங்கைக்கிருந்த விருப்பு, மகிழ்ச்சி அச்சம், ஏக்கம், பரிதவிப்பு ஆசிய மன உணர்வுகளை முறையே விளக்கவைத்துள்ளார்.

வினா—5

சிந்தாமணி ஆசிரியர் திருத்தக்கடேவர் மலர்ப் பொய்கையின் சிறப்புக்களை கூறிய முறைகளைத் தெளிவுபடுத்துக..

குவிர்ந்த நீரும், அத்தண்ணீரில் தவழும் தாமரையும், அதன்மேல் மிதந்துவரும் காற்றும், சுகந்த மணமும், அந்தீடையே நீந்தும் அன்னங்களின் அழகும், பொய்கையில் போதுவாகக் காணப்படும் இயல்புகள்.

இவ்வியல்புகளை சிந்தாமணி ஆசிரியர் கண்டு, காட்டும் முறை நயக்கத்தக்கதாரும். பொய்கையின் கமலமலரைக் குளிவி துஞ்சும் அமளியாகவும், அதில் அமர்ந்து அயர்ந்த அன்னப்புள்ளைக் குளிவியாகவும் அதில் மிதந்துவரும் அலைகளை அன்னையின் கரங்களாகவும், பொய்கையினைத் தாலாட்டும் தாயாகவும் உவமைசெய்து உவக்கச் செய்துள்ளார்.

இதையடுத்து இன்னேர் இடத்தில் செம்மணிகள் செறி வாகப் பதித்த நிலப்பட்டாடையாக நீர்த்தடாகத்தை எம்முன் நிறுத்துகின்றார். பொய்கையில் நிறைந்த நீரை யும், அதில் பாந்திருந்த பக்கமையான தாமரை இலைகளை யும் நீலப்பட்டாடைக்கும், அதன் இடை இடையே பூத்த தாமரைமலர்களை பட்டாடையில் பதிக்கப்பட்ட செம்மணிகளுக்கும் உவமையாக்கி, ஆடையா? பொய்கையா? என்று அதில் ஆதிமுதல் வாழும் அன்னமே ஜெறும் வகையில் செம்மணிகள் நிழல்கண்டு கௌவிய பொய்கைப்புள்ளமார்ந்து சென்றது என்று எம்மையே வியக்கவைக்கின்றார்.

மேலும் தாய் தடுக்கவும் அதனைத் தட்டிக்கழித்து தடாகத்துக்கு வந்த மங்கை தண்ணீரில் விளையாடுகின்றன. தன் விட்டு நிலையை மறந்து, தன் தோழியர் சென்றதையும் கருதாது, கரையில் விட்டுவந்த தன்கிளியின் பசியையும் மறந்து நீராடுகின்றன “பாம்பு, பாம்பு” என்று பைங்கிளி கத்தாவிட்டால் பாவை நீர் மிசை விட்டு நிலமிசை வந்திராள். இதன் மூலம் நீராட ஏற்ற நீர்நிலை பொய்கையே என ஆசிரியர் கூறுமற் கூறியுள்ளார்.

இவையே சிந்தாமணியாகியிரால் பொய்கைத்தலம் சிறப்பிக்கப்பட்டவாருகும்.

வினா—6

“கலையின் விளக்கம்” என்றும் கட்டுரையில் அதன் ஆசிரியர் ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் கலைமகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுகிறார்கள்.

கண்ணேயும் கருத்தையும் கவர்ந்து களிப்பூட்டுவது கவின்கலை, மக்கட் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட் களை ஆக்கி அளிப்பது பயன்கலை. இருகலைக்கட்கும் நாயகி நாமகள். இவன் வெள்ளோக்கலையுடுத்து, வெள்ளோப்பணி பூண்டு, வெள்ளோக் கமலத்தே வீற்றிருப்பவன்.

கலைச் செல்வி கருத்தொருமித்து இனிதுறையும் இடங்களாக மூன்று பிரிவுகளை ஆசிரியர் நமக்குக் காட்டியுள்ளார். ஒன்று இயற்கவியும், இன்னிசையும், சிற்பமும், சித்திரமும், மற்றையது கொல்லர், தச்சர், குயவர், சாவியர் படைப்புக்கள். மூன்றாவது வேதம் அறிந்த வேதியரதும், வீரம் செறிந்த வேந்தரதும், வான்பொருள் ஈட்டும் வணி கரதும், தாளாண்மை கொண்ட ஓரளாளரதும் உள்ளக்கமலங்களாகும்.

கலைமகளின் இருப்பிடம் கூறிய ஆசிரியர் அடுத்து அவனது நற்பணிகளோக் கூறுகின்றார். நாமகள்தன் அறிவினை மேலோர் கிழோரன்றே. செல்வர் வறியவரன்றே, முதியவர் இளையவரென்றே பாராது எக்குடியிற் பிறந்தவர்க்கும் அதனை அறிய அவாவின், அவர்தம் இதயக் கோவில் இனி திருந்து புன்னெறி விலக்கி நன்னெறி காட்டி நல்லறிவினை நல்குவாள் என்றாளார்.

அடுத்து அவனை வணங்குமாற்றைக் கூறுமிடத்து மலர் மகளாம் கலைமகனுக்கு மலர் தூவி, மறைமொழி கூறி, வண்ணமும் சந்தமும் சாத்தி, வரிசையில் ஏடு வைத்து வழிபடுவது வழக்கமானாலும் பொக்கமிக்கவர் பூசனையை அவன் பொருளாகக் கொள்வதில்லை. நாம் கல்வித்தாயின் கடாசசத்தைப் பெற கல்லூரிகளையும் கலாசாலைகளையும் கட்டிடவேண்டும். அங்கு என்னும் எழுத்தும் பயினும் மாணவர்க்கு வீணையும் கையுமாய் மலர்ந்த முகத்துடன் அவன் காட்சியளிப்பாள் எனச் சொல்லின் செல்வர் கலை மகள் பற்றி தான் அறிந்தவற்றை நாமும் புரியவைத் துள்ளார்.

வினா—7

“கலையின் விளக்கம்” கட்டுரையில் கல்வியின் உயர்சிறப்புக்களாக பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளை கூறி யவை எவை?

கல்விநலம் வாய்த்தவரே மக்கள், மற்றையோர் மாக்கள் என்பது’ பழந்தமிழர் கூற்று. அத்தகைய கல்வியை “என்னூம் எழுத்தும் கண்ணத்தகும்” எனக்கொண்டு நம்மவர் பொன்னெனப் போற்றிப்பயின்றனர், கற்றவர் நெஞ்சிலேயே கடவுள் கற்பக்கனியாக உறைவான் எனக் கல்வியை இறைவனின் சன்னிதானமாக்கியுள்ளார்.

அடுத்து ஞானசம்பந்தரை ஆதாரம் காட்டிய ஆசிரியர் “கற்றல் கேட்டல் உடையார் பெரியார்” என மேறும் ஒர் உயர்வை உரைத்து, கல்வியின் சிறப்பைப் பாரதியாரின் பாடல் மூலம் தெளிவாக்குகின்றார். அன்னசாலைகள் அமைத்தவிலும் ஆலயங்கள் எடுத்தவிலும் சாலைகள் வகுத்தவிலும், சோலைகள் வளர்த்தவிலும், நன்னீர்ச் சுணைகள் தோண்டுவதிலும், அறங்கள் அனைத்திலும் ஆயிரம் மடங்கு மேலானது ஒரு ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் என்றுள்ளார்.

இதற்கும் மேலாக கல்வி நலம் அறியாத கசடர் வாழும் ஊர்களைத் தீக்கிரையாக்கவேண்டும். வீதிகள்தோறும் கல்லூரிகளும், நகரங்கள்தோறும் கலாசாலைகள் இலங்க வேண்டும். என்று கல்வியின் அவசியத்தை மறைமுகமாக உரைத்து உணர்த்தியுள்ளார்.

இறுதியாகக் கல்விபயிலும் மாணவர் கண்ணதிரேயே கலைமகள் மலர்ந்த முகத்துடன் வீணையும் கையுமாகத் தோன்றுவாள் எனக் கல்விக்கு மறுசிறப்பளித்து மகுடம் வைத்துள்ளார்.

இவை அனைத்தையும் தொகுத்து நோக்கின் சேதுப்பிள்ளை அவர்கள், பழந்தமிழ் பனுவல்களையும், ஒளவை, சம்பந்தர், பாரதியார் ஆசியவர்களின் கூற்றையும் கூறி கல்வியின் உயர் சிறப்பைக் கலங்கரைவிளக்கமாக்கியுள்ளார் எனவாம்.

வினா - 8

“கம்பராமாயணக் காட்சிகள்” என்னும் கட்டுரைத்தொகுப்பின் மூலம் பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளையின் உரைநடை அமைப்பினை நீர் உணர்ந்த வாறு தெளிவுபடுத்துக.

இலக்கிய கலாநிதி என விருதுபெற்ற இவரது படைப்புக்கள் அனைத்தும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகவே உள்ளன. பொருள் பொதிந்த தலைப்புக்கள் கட்டுரைகளுக்குத் தனிச் சிறப்பு என்பதை இவரது படைப்புக்கள் மூலம் உணர முடிகிறது. ஈழத்தமிழரது மொழிநடை இவரது கட்டுரைகளில் தொனிப்பது ஓர் சிறப்பம்சமாகும். இவரது உரைநடை இலக்கணம் வழுவாச் செந்தமிழ் நடை. இதில் சிறிய வசனங்களும் குறுகிய பந்திகளும் மனிந்து காணப்படும். தான் கொண்ட கருத்தை நேராகக் கூறுது தனது ஆய்வுக்கு வலுத்தேடுவது போல் பல இலக்கிய ஆதாரங்களையும் உதாரணங்களையும் தனது கருத்துடன் பின்னிப் பினைத்து எழுதுபவர். அவரது எடுத்துக்காட்டுகள் சங்ககாலத்தவையாகவும் இருக்கும் சம காலத்தவையாகும் இருக்கும்.

எடுத்தனடுப்பிலே இவர் கூறும்பொருளைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது, சிந்தித்து அறியக்கூடிய முடிவுகளாக இருக்கும். ஆனால் ஏனைய இலக்கியங்களை அறிந்தவர்களுக்கு இது கடினமாக இருக்காது எனக் கருதலாம். இவரது கட்டுரைகள் இலக்கியங்களையும், இலக்கிய கதாபாத்திரங்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்குவோர்க்கு நல்விருந்து.

பாடசாலை மாணவர்க்கு இவரது படைப்புக்கள் சற்றுக் கடினமே. ஆசான்களின் உதவியின்றி உட்பொருள் உணருவது சிரமம் ஆனால் விமர்சகர்களுக்கும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதுவோருக்கும் இவரது உரைநடை நல்ல வழிகாட்டி என்னருல் எவரும் மறுக்கார்.

வினா—१

கம்பர் அவைக்கு அடங்குவதும், அடக்குவதும் பற்றி பண்டிதமணி கூறிய கருத்து யாது?

பரந்தாமன் பள்ளிகொள்ளும் பாற்கடல் போன்றது காலில் கொற்றத்து இராமர் கதை. பாற்கடலைப் பருக முற்பட்ட பூணிபோல அக்கதையில் ஏற்பட்ட ஆசைபற்றி அதனைப் பாடமுற்பட்டது என் அறியாமை என முதலில் அடங்குகின்றர், அடுத்து இராமன் வேதநெறி பிறழாதவன் அவனது தெய்வத்தன்மைக்கு சிவபிரானிடம் வரம்பெற்ற வாலியே அவனிடம் சரணைக்கியடைகின்றன. எனவே இத் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்தவனை வசிட்டர் வான்மீகி போன்ற முனிவர்களே அறிந்து பாடக்கூடியவர்கள்; அவர்தம் அறிவு ஆற்றல் அற்றநான் ஆசைபற்றி அதனை அறியலுற்றதற்கு மன்னியுங்கள் என்று கம்பர் அடங்குவது மற்றென்று.

தொடர்ந்து, முன்னரே மகிழ்ச்சியாய்ந்த ஒரு இராம கதை பாரத நாட்டில் இருக்க, கொல்லன் தெருவில் ஊசி விற்பதுபோல இன்னெஞ்சு இராமாயணம் யான் இயற்றியது என்னியாமைக்கு மேலுமோர் ஆதாரமென அடங்குகின்றனர். இவை அனைத்துக்கும் மேலாக விருத்தப்பாவில் விருது பெற்ற கவிச்சக்கரவர்த்தி தனது இராமாயணம் :‘நொய் தில் நொய்ய சொல்லாமல்’ ‘அதாவது வெள்ளோச் சொல்லி னால் ஆனது எனக் கூறிக் கொள்வதும் அவைக்கு அடங்குவதேயாகும்.

இனி அடங்கியவர் அடக்குவதைப் பார்ப்போமானால் கம்பர் தான் இராமாயணம் பாடியது முந்திய நாவினார் வாக்குபடியென்றும் இதில் யாதும் குற்றம் நிகழுமாயீன் அது வான்மீகியின் குற்றமே என் குற்றமல்ல என முதற் கண் முற்றுக் கூட்டுகின்றனர். மற்றும் ‘‘நான் தமிழ்ப் பாவினால் இல்லை உணர்த்தியது’’ எனக் கூறி இவ்வாற்றல் ஏஜன்யோர்க்கு இல்லையே எனத் தனது திறமையை கூரும் மற்ற கூறுவதும் அவையை அடக்குவதாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வயே பண்டிதமணியின் அவையடக்கத்தின் இரு முகங்களாகும்.

வினா—10

கம்பன் அபரபிரமன் என்பதற்குப் பண்டிதமணி காட்டிய விளக்கம் யாது?

ஓர் உண்மையை அல்லது உணர்ச்சியை உள்ளவாறு உணர்த்துபவர்கள் சங்கச் சான்றேர்கள், அவ்வுண்மைகளில் ஒன்றையோ அல்லது உணர்ச்சிகளில் ஒன்றையோ எடுத்து காவியம் சமைப்பவர்கள் கவிசக்கரவர் ததிகள் இக்கவிச் சக்கரவர்த்திகளில் தனிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் அவன் ஒன்றாறக் கண்டால் அவனை அறியாமலே அது எவ்வாறு அமைய வேண்டுமோ அவ்வாறே அமைந்துவிடும் அது அவனது தனியுரிமை, ஏனையகவிஞர்களால்இயலாதது.

அத்தகைய கம்பன் படைப்புக்களில் ஒன்று திருக்குறளாகிய சமுத்திரத்தின் அடியில் அமைந்து நன்கு விளைந்த நல்முத்து. அது:-

பேராண்மையென்ப தறுகண் ஒன் ருற்றக்கால்
ஹராண்மை மற்றதன் எஃகு.

இதன்பொருளை பண்டிதமணி அவர்கள் தனிவுபடுத்து மிடத்து பகைவர்களைக் கண்ணேடாது கொன்று குவிக்கும் வீரன் அப்பகைவனுக்கு நினையாப்பிரகாரம் ஒன்று நேர்ந்த சமயத்தில் ஒரு கணமும் தரியாது தானே உபகாரியாய் மாறுவான் என்றார், இம்முத்தான் கருத்தைக் கண்ட கம்பர் இதனை யார் கழுத்தில் எக்காலத்தில் எந்த இடத்தில் குடுவது என்று எண்ணினார். எண்ணியதும் அவ்வரும்புகணியாகியது.

தன் மனைவியைக் கவர்ந்த தசக்கிரிவன் அமர்க்களத்தில் தலைகுளிந்து நிலைகலங்கி நிலங்கிளைந்து நிற்கின்றன. பேராண்மை தலைதூக்குகின்றது. ஹராண்மை உரையாக மாறுகின்றது. “இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வா” என்று இராமன் வாய்மலர்கின்றது. வள்ளுவன் கொண்ட கருத்து அல்லது கண்ட கருத்து கம்பனுல் காட்சியாகின்றது. ஏன், அவனது அபர படைப்புக்கும் ஆதாரமாகின்றது, வள் ஞவனுகிய தாய் கம்பனுகிய மக்களால் எல்லோர்மனதிலும் ஆடிப்புக்கின்றன.

வினா—11

கம்பன் எவ்விதம் அபிநவ கவிநாதன் ஆசிரீன் என்பதை விளக்குக

அபிநவ கவிநாதன் என்றால் மிகவும் புதுமையானவன் அல்லது மிகவும் வம்பான கவிச்சக்கரவத்தி என்பொருள் அமையும். இது எவ்வழியில் கம்பருக்கு ஏற்படையதா கின்றது என்பதை நோக்குவோம்.

கவிச்சக்கரவத்தி கம்பர் இராமாயணம் இயற்றியது வான்மீகியின் வாக்குப்படியே என வற்புறுத்திக்கூறி யுள்ளார். ஆனால் கம்பர் இராமாயணம் பாடிய காலத்தில் வான்மீகியே நம்பழுதியாத அளவிற்கு இராமக்ஞத முரண் பட்டு பிறழ்ந்து காணப்பட்டது.

கவிச்சக்கரவத்தி மறைவல்ல மறையவர்களை தனக்குத் துணியாகக்கொண்டு வான்மீகி இராமாயணத்தில் இடை இடையே மறைந்து தோன்றுகின்ற கதையைக் கேட்டு இராமாயணத்தைத் தமிழிற் பாடியுள்ளார். அதாவது சூரியன் மறைந்து மறுநாள் உதயமாவதற்கு முன்னர் அந்தணர்களுடன் இரவில் ஆராய்ந்து, பொழுதுசாய்வதற்கு முன்னர் (பகலில்) ஏழநாறு பாடல்களாகப் பாடினான் என்பர். இதன் காரணமாக காவியத்தின் வகுணங்களைப் பகுதி களில் மட்டுமன்றி உயிரோட்டமுள்ள கதைப்பகுதிகளிலும் எத்தனையோ உருமாற்றம் இடம்பெற்றது.

இவ்வருமாற்றத்தை அறியும் வண்ணம் இன்று வான்மீகி இராமாயணம் தமிழில் மொழியெர்க்கப்பட்டுள்ளது இதனால் இரண்டு இராமாயணங்களிலும் தரங்காணும் தன்மை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது.

இதில் கம்பன் செய்த வம்பு தனது காவியத்தில் தமிழ்க் காவிய இலக்கணத்திற்கு ஏற்றுற்போல் காவியத் தலைவருக்கோதிலாக கொற்றத்து இராமனை உருவாக்கி, அதில் இணைந்துவரும் கதாபாத்திரங்களையும், கதைச் சந்தர்ப்பங்களையும் கற்பணிசெய்து இலக்கிய உலகிற்கு உவந்து அளித்ததேயாகும். இதனால் கம்பன் புதுமையான கவிச்சக்கரவர் த்தியாகி அபிநவ கவிநாதன் ஆகியுள்ளான் என்றால் மிகையாகாது.

வினா—12

பண்டிதமனி கூறிய சூரிய சூலவேந்தர்களைக் கூறி அவர்களின் சிறப்புக்கு ஆதாரமாக எவ்வ விளங்கின என்பதையும் தெளிவுபடுத்துக.

சூரிய குல மூலரூபம் சரயு. அதன் பிரதி ரூபங்கள் சூரிய குல வேந்தர்கள், சூரியகுல முதல்வன் மனு, மனுவால் ஆக்கப்பட்டது மனுநீதி. உலகின் பல்வேறு படித்தரங்களைக் கண்டு அவற்றுக்கான சிறப்புவிதிகளைக் கொண்டது இம்மனுஸ்மிருதி. பின்வந்தோரால் பின்பற்றப்பட்டது. நல்லொழுக்கத்தை நல்குவது. எனவே நீதிமுறையை வகுத்தளித்த சிறப்பு சூரியகுலத்தையே சாரும்.

சூரியகுலத்திலகம் மாந்தாதா: பகையின்றிப் பசுவும் புலியும் ஓரே படித்துறையில் நீர்ப்பருகப் பாராண்ட நல் வேந்தன். சூரியகுல நல்லாட்சிக்கு இவள் சான்று. அடுத்து அமைபவன் இராமன். மனையாளைக் கவர்ந்து அடுபோர் தொடுத்துவந்த அரசுக்கர்கோன் நிராயுதபாணியாய் நிற்கும் நிலைகண்டு பேராண்மை கொண்டு ஊராண்மை செய்து நாளை போருக்குவா என நல்கியவன். வீரத்திற்கு ஓர் உதாரணமாய் சூரியகுலத்தை ஓர்படி உயர்த்தி வைத்தவன்.

கொடுத்த வாக்கைக் கொடுக்காது இல்லாளையும் ஈன்ற பின்னையும், தன்நாட்டையும் நகரையும் இழந்த நிலையிலும் வார்த்தை மாருது வாய்மை நிறுத்திநின்ற அரிச்சந்திரன் கதியிழந்தவேளையிலும் கட்டுரை இழவாதுநின்று சூரிய குலத்துக்குமட்டுமன்றி சத்தியக்திற்கும் அணிகலனாவன். இறுதியாகச் சிபி. மக்களைமட்டுமன்றி மற்றைய உயிர்களையும் தன்னுயிராகக்கருதி தன்தசை அரிந்துகொடுத்துப் புருவின் உயிர்காத்த புரவலனும் சூரியகுலத்தின் புகழுக்குரிய வனை.

எனவே பண்டிதமனி சரயுவின் அணிகலன்களான சூரியகுலவேந்தர்கள், நீதிக்கு, நல்லாட்சிக்கு, வீரத்திற்கு, வாய்மைக்கு, கருணைக்கு விளைநிலமாக விளங்கினர் எனச் சிறப்பித்துள்ளார் என்றால் மிகையாகாது.

வினா—13

கம்பர் காட்டிய ஆற்றைக் கூறி அதற்கு ஆதாரமாகக் கம்பராமாயணத்தில் பண்டிதமணி எடுத்துக் காட்டிய ஆதாரங்களையும் கூறுக.

“ஆறில்லாலுருக்கு அழகு பாழ்” என்றார் ஒன்னை “வருபுனரும் வாய்ந்த மலையும் நாட்டிற்கு உறுப்பு” என்றார் வன்னுவர். கம்பரோ குலமலையும் அதில் உருவெடுக்கும் ஒழுக்கலாறும் அவர்கள் கூறியவற்றிலும் அதி உயர்ந்தது என்றார்களார். முன்னையவர் காட்டிய ஆறு நீரற்ற வேளையில் அடிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. கம்பனுடைய, ஆறு வறுமையுற்று பொருள் வற்றின் வேளையிலும் பிறர் வேண்டி நிற்பின் ஊற்றுச் சுரந்து இடுக்கண் கணைவதாகும். எனவே கம்பன் கண்டமலை குலமலை, நற்குடிப்பிறப்பு அதில் வற்றுது வாழ்வளிக்கும் ஆறு ஒழுக்கலாறு. இவ்விரண்டினையும் ஈதலும் விருந்து எகிய விளைவுள்ள நாடு களிலேயே காணமுடியும். இதற்குப் பண்டிதமணி கம்பராமாயணத்தில் தமயன்மாரிலும், தாய்மாரிலும், தம்பிமாரிலும், காட்டிய ஆதாரங்களை அடுத்து அவதானிப்போம்,

ஈழவேந்தன் இராவணன் போர்களத்தில் ஆள் அணி அம்புஅற்ற வேளையில் “இன்று போய் போர்க்கு நாளைவா” என்று இராமன் கூறுகிறான். பரதனுக்கே முடி என்று தச்தரன் கூறியதாக கையேயி கூற “என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியேன் பெற்றதன்ரே”, எனகிறான் இராமன். இவை அண்ணனில் குலம் சுரந்ததற்கு ஆதாரங்கள், அடுத்து பரதனுக்கே பட்டம் என இராமன் கூறக் கோசலை அவனே நின்னிலும் நல்லவன். அவன் ஆட்சி புரிவது நாட்டுக்கு நல்லது எனகிறான். கூணியின் கோள் கேட்ட கைகேயி அவளைக்கண்டித்து “இராமனைப் பயந்த ஏற்கு இடருண்டோ” என்று கூறுகிறான். நடாள வேண்டிய இராமன் காடேகும் போது சுமித்திரை இலக்குமணனுக்குக் கூறுகிறான். “மன்னும் நகருக்கு இராமன் வந்திடின் நீயும் வா அன்றேல் முன்னம் மடி எனகிறான். இவை தாய்மாரில் குல ஆறு ஓடியதற்கு ஆதாரங்கள்.

அண்ணனுக்கு முன்பாக ஆரணியம் செல்ல இலக்குமணன் ஆயத்தமாவது தம்பியில் குலவாறு ஓடியதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

இவையே கம்பர் காட்டிய ஒழுக்கலாற்றுக்குப் பண்டிதமணி அளித்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

வினா—14

அன்னப்பறவை தமயந்தியின் சிறப்பை நள னுக்கு எடுத்துரைக்கும் விதத்தை விளக்குக.

அட்டதிக்கும் அதிகாரம் அளந்து அரசாஞ்சும் தேர் வேந்தன் நளனுக்கு, அணிநடையால் அன்னங்களின் நடையை வென்ற தமயந்தியின் தனிஇயல்புகளைப் பின்வரு மாறு அன்னம் விளம்பியுள்ளது.

விதர்பநாட்டு வள்ளல் வீமராசன் பெருந்தவமாற்றிப் பெற்றெடுத்த ழங்கொம்பு. வசைகாணவியலா வணிதை. உனது புகழ்பெற்ற தோழ்களுக்கு ஏற்ற மூங்கில் போன்ற மென்தோளாள், அறுகாற் பறவைகளின் இறக்கைஅசை வால் இளைத்து என்றும் நடங்கும் இடையாள்.

பசுமையான வளையல் அணிந்த அப்பாவையிடம் காமன் படை கற்பான். பறவைகளாகிய அன்னங்களும் அழிய மயில்களும் அணிநடை பயிலும்.

பூரணசந்திரன் போன்ற அவளது முகமாகிய வெண் கொற்றக் குடையின்கீழ் பெண்மையைக் காக்கும் பேரரசி. அச்சம் மடம் நாணம் பயிற்பு ஆகிய நான்குமே அவளது அரசுக்கு நால்வகைச் சேணைகள். ஜம்பொறிவழி வரும் ஜம்புலன்களுமே அவளது நல்லமைச்சர்கள். ஆர்க்கும் காற் சிலம்பே அவளது அணிமுரசு. அவளது ஆயுதங்களான வேற்படையும் வானும்போல் கூரிய கண்கள் விளங்கின.

இவ்விதம் இயம்பிய அவ்வன்னம் தமயந்திக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல் அவளொரு மெமங்கூலை அணிந்த தெய்வ அணங்கு எனக்கூறி தார்வேந்தனுகிய நளனது மனக்கோயிலில் அவள் இடங்கொள்ளுமாறு அவளைச் சிறப்பித்துள்ளது.

வினா—15

நாலடியாளில் அறண்வலியுறுத்தல் பற்றிக் கூறிய வற்றைத் தொகுத்துக் கூறுக.

அறத்தின் உயர்வை நாலடியார் உரைக்குங்கால் முற் பிறப்பில் அறம் ஆற்றியவரே அளவிறந்த செல்வந்தராக வாழ அவர்தம் வாயிலில் இரவலராய் இருப்பவர்கள் தவம் செய்யாதவர்களாகும்.

மரணத்தை மனத்தாலும் நினைக்காது தினமும் செல்வத்தைச் சேகரிக்க முயல்வோர் மரணம் வருங்கால் அறத்தை ஆற்றத் தவறியவராவார்.

அறிவிலி தீவினையால் துன்புறும்போது வருந்துவான். அத்துன்பம் பழவினையின் பயனென்று எண்ணிப்பார்ப்பவன் துன்பமடையமாட்டான்.

கரும்பானது சாற்றை நல்கியபின் சக்கையாவது போல உடம்பைப் பெற்ற நாமும் இவ்வுடம்பாலான பயனை அறவழியில் ஆற்றி அதன் பின்னர் அழிவதே ஏற்படுடையது.

சாற்றை நல்கிய கரும்புச்சக்கை திப்பற்றித் தீர்ந்து போவதைக் கண்டு எவரும் துன்பமடையார். அதுபோல் அறத்தை ஆற்றியபின் இறப்பவரும் இறப்புக்காக வருந்த மாட்டார்.

மரணம் மனிதனுக்கு என்றும் ஏற்படலாம். எனவே திமைகள் ஆற்றுவதை நீக்கி ஆகும் வகையில் அறத்தை ஆற்றிவாழ்வதே சிறந்தது.

நானும் உடம்பை வளர்க்காமல் மக்கட்பிறவியின் பயன் மறுமையில் மேலான வாழ்வையடைவதே என்ற நோக்குடன் அறத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

ஆலம் வித்துப்போல சிறிது அறம் ஆற்றி அது தக்கோர்க்கு உதவுமேயானால் வித்து விருட்சமாகி நிறப்பதுபோல் அகன்ற பயன் அளிப்பதாகும்.

அறம் ஆற்றாது வாழ்கின்றவரே தினமும் நாட்கழிய எமது ஆயுனும் குறைகின்றது என்பதை உணராது இன்புறுவர்.

மானமற்ற இழிந்த தொழிலைச் செய்து வளர்க்கும் உடல் நிச்சயமாக அழியக் கூடியது. ஆதலால் உடல் உரமுள்ளபோதே நல்லறங்களை நாம் ஆற்ற வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்.

வினா—16

பொருளுக்கு காரணமாகிய கல்விபற்றி நாலடி யார் நல்கிய கருத்துக்கள் எவை?

இருவருக்கு குஞ்சியழகும், மஞ்சள் அழகும், கோடிட்ட ஆடை அழகும் அழகல்ல; கற்ற கல்வியினால் ஏற்படும் அழகே உயர்ந்த அழகு.

கல்வியைப் போல் அறியாமை என்னும் கொடும் பினியை அகற்றும் அருமருந்து அகிலத்தில் வேறில்லை.

கற்றவர் தாழ்க்குலத்தில் அவதரித்தாலும் மேவிடத் தில் வைத்துப் பேணப்படுவதால், கல்வி உயர்வுதாழ்வை அகற்றுவது.

இரு தந்தையானவன்தன்மக்களுக்குச் சேர்த்துவைக்கும் பெருஞ்செல்வம் அறிவு நிறைந்த கல்வியை அளிப்பதே யாகும்.

கரையில்லாக்கல்வியைக் கற்பவர் நாள்தில்லாகயால் பயனற்ற நால்களை விலக்கிப் பயனளிக்கும் பனுவல்களையே நீரொளியைப் பாலுண்ணும் புட்போல் படிக்கவேண்டும்.

அறிவினை அவாவுவோர் கற்றவர் எக்குடியீற் பிறந்தவர் என்று கருதாது கல்வியைக் கற்று அறிந்திடல் வேண்டும்

சுவர்க்க இன்பத்தினை நுகர்வதிலும் பார்க்க கற்ற அறிஞருடன் கலந்துறவாடுவது மேலான இன்பமளிப்பது.

நுனியில் இருந்து கரும்பு அருந்துவது போன்று கற்றவர் உறவும் காலம் செல்லச் செல்ல கனிவுதருவதாகும்.

மலரிட்ட மட்குட நீரும் மணம்பெறுவது போல் கல்லாதாரும் கற்றவருடன் கலந்துறவாட கற்றவர்போலா வார்

அளவிறந்த நூல்களைக் கற்பதிலும் அறிவு நிறைந்த ஞான நூல்களைக் கற்றலே சிறந்த கல்வி—எனக் கல்விபற்றி முத்தான பத்துக்கருத்துகளை நம்முன் படைத்துள்ளனர் என்றால் மிகையாகாது

வினா—17

அப்புல் மஜீதுப் புலவர் “ஆசாரக்கோவை” மூலம் நமக்கு நஸ்திய நஸ்லாசாரங்களைத் தொகுத்துக் கூறுக

எமது உடல் நிலையற்றது என்பதை உணர்ந்து, இறைவனை என்றும் நினைத்து, பிறர்க்கு நாம் செய்யும் நன்றியை மறந்து, பிறர் நமக்குச் செய்யும் நன்றியை என்றும் மறவாதிருத்தல்வேண்டும். சற்குருவிடம் சமய தீட்டை பெற்று சமய ஒழுக்கத்தினின்றும் வழுவாது. ஆனவத்தை அகற்றி, கற்றவரிடம் கற்று, கல்லாதவர்க்குக் கற்பித்து, கற்றவழி கடைப்பிடித்தல் நற்கருமங். பக்தியும், மனச்சக்தியும், பணிவும், பொறுமையும் நற்குணங்கள். பிறர் இடுக்கண் கண்டு களைந்திடல் வேண்டும். நாணம் மங்கையர்க்கு அவசியம்; நாணயமும், கற்பும் யோக்கியமான குணங்கள் தந்தையானவன் தன் மக்கட்கு நற்குணங்களை நல்கி, ஆண்டவனின் ஏவற்படி வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழ்வைத்தல் நல்வழி. மன்னவன் நீதியுள்ளவனுக இருத்தல் வேண்டும். முயற்சியுள்ளவர் இகழ்சியடையார். அவரிடத்தில் இவக்குமி இனிதுறைவாள்,

பொய், புறணி, வஞ்சகம், வாது, வம்பு, வெஞ்சினம், மனக்கவலை தீவிணைப்பயப்பன். சிறுபட்டிகளாக சிறுவர் வாழக்கூடாது. தவறான சமயப் பாடல்களால் ஏதும் பயனில்லை. நல்லவர் அல்வழி நடவார். உட்பகையுள்ளவரை நம்பக்கூடாது. தந்தை சொற்றத்தடல், தன்னினத்தை வெறுத்தல், ஏழைகளை விரட்டல் காலம் கடந்து வணங்கல் கறைபடிந்த குறைகளாகும்.

செல்வமும் வறுமையும், இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வருபவை. உலக நெறியோடு ஒத்துவாழ வேண்டும். சபையறிந்தே உரை பகர வேண்டும். பேச்சுக் குறைந்த வரே கல்வியில் நிறைந்தவர். இவையே ஆசாரக் கோவை ஆசிரியர் அருளிய நல்லாசாரங்களாகும்.

வினா—18

“ஆசாரக்கோவை” மூலம் முகம்மதுத் தம்பி மாமரக்காயரது மாண்புகளாகக் கற்பிட்டி மஜீத்துப் புலவர் கூறியவை எவை.

ஆசாரக்கோவையில் இஸ்லாமிய ஆசார நெறிகளை இவ்வுலகிற்கு இயம்பிய சமூத்து இஸ்லாமிய புலவர் அப்துல் மஜீத் அவர்கள் அதனைப் பாடுவதற்குத் தனக்குப் பக்கபல மாக பணவுதவியும் பணிப்பும் வழங்கிய முகம்மது தம்பி மரக்காயருக்கு நன்றி பகர்ந்தாற்போல ஓவ்வொர் பாட வின் முடிவிலும் அவரது உயர்பண்புகளை உரைத்துள்ளார்.

அழகிய மலர்மாலைகளை அணிந்து கெளரவிக்கப்பட வேண்டிய தலைமகனுடை முகம்மது தம்பி மாமரக்காயர் உயர்குலத்தில் உதித்த உத்தமாவார். உன்னத நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படும் இவர் வாய்ம்மையின் வழிநின்று வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர்.

குற்றமற்ற புகழின் புகவிடமாக விளங்கிய குணசீல ரான் இவர் நாற் குணங்களின் ஆலயமாக அமைந்தவர். பிறரைப் புண்படுத்தாத பண்பும், தாய்போற் கருணையும், நற்செயற்பாடுகளிலே கண்ணம் கருத்துமாய் இருந்தவர்.

எவராலும் குறைகூறவோ, மறுத்துரைக்கவோ முடியாத செல்வச் செழிப்பு பெற்ற இவர் எவருக்கும் இல்லை யென்னாது ஈயும் ஈகையாளர். சவீகார உணர்வும், தரும சிந்தனையும், பாத்திரமறிந்து உதவும் பண்புமுள்ளவர்.

சுருங்கக் கூறின் இரக்கத்தில் முடிமணியாய், சகல யோகங்களும் மிகுந்து மிளிர் ந்துள்ளார் என அவரது வசையற்ற புகழை இசைத்துள்ளார் எனலாம்.

வினா—19

பாரசீக இலக்கியங்களில் படிப்போர்க்கு நகைச் சுவை அளிக்கும் இடங்களாக “சிரிக்கத் தெரிந்த பாரசீகர்” என்ற கட்டுரையில் ஆசிரியர் அப்துஸ் கபூர் குறிப்பிட்டவற்றைக் கூறுக?

பாரசீகமொழி இலக்கியங்களில் நகைச்சுவை மலருடு இடங்களாக உரையாடல்கள், தத்துவக்கருத்துக்கள், வரலாற்று நிகழ்வுகள் காதற்கவிடதைகள், உருவகக்கணதைகள், அரண்மனை அந்தப்புர நிகழ்வுகள் சிலேடைப்பேச்சுக்கள் மற்றும் மருத்துவத்துறை என்பன அமைந்துள்ளன.

உரையாடல் நகைச்சுவைக்கு கூன்விழுந்த கிழவானிடம் இளைஞன் அவரது வளைந்த முதுகினை வில்லாகக் கூறி அதன்விலையைக் கேட்க இன்னும் சிறிது காலத்தில் அதனை அவனும் பெறுவான் எனக்கூறுவதும் தத்துவக்கருத்தில் கலிபா முன் தோன்றிய தீர்க்கதறிசியிடம் தீர்க்கதறிசி என முன்னர் வந்தவளைத் தூக்கிலிட்டோம் எனக்கற தான் அவனை அவ்விதம் அனுப்பவில்லைனாக் கூறுவதும் வரலாற்று நிகழ்வில் ‘‘ஸவனே கிஸ்ரா’’ மாளிகையை கலிபா முதலில் இடிக்கவிடாது தடுப்பதும் பின்னர் மன்னன் அதனை இடிக்க முடியாது வரும்வேளை இடிக்கக்கூறுவதும்

காதற் கவிடதைகளில் காதற்பித்தில் தூக்கமில்லாதவன் தன்காதவியிடம் கனவில்லருவதாகக் கூறி ஏமாற்றிவிட்டாயே என்பதும் உருவகக்கணதைகளில் ஆந்தைகள் தம்பிள்ளைகளுக்கு பாழ்டைந்த மண்டபங்களை சீர்வரிசையாகக் கேட்பதும் தம் மன்னர் நீடுவாழ்ந்தால் அது சாத்தியம் என விளம்புவதும் அரண்மனைகளில் நகைச்சுவை மலர்ந்ததற்கு கவிஞர் சல்மானுக்கு முதிய குதிரையை மன்னர் பரிசளிப்பதும் முதியவர் முதுகில் அமர்வது தகாது என அதனைத் திருப்பி ஒப்படைப்பதும் அந்தப்புரத்தில் நகைச்சுவை மலர்ந்ததற்கு சாஜஹான்மும்தாஜ் உரையாடலில் ஜமூன் நதியின் வருகையை இருவரும் இருவேறு கோணத்திற் காண்பதும் சிலேடைப்பேச்சுக்கு இசையரசர் தெளவத் குருடாக இல்லாமலிருந்தால் முடவனிடத்திற்கு வந்திருக்காது’ என்று இருபொருள்படக் கூறுவதும் மருத்துவத்துறைக்கு நோயாளி வைத்தியரை இன்னும் ஓராண்டில் அவர்மட்டுமே எஞ்சியிருப்பார் என்று கூறுவதும் ஏற்ற ஆதாரங்களாக எடுத்துக் காட்டலாம்.

வினா—18

பெரிய புராணத் திருநகர்ச் சிறப்பிலும் “நீதிக்குப் பின் பாசம்” கதையிலும் காணப்படும் நிகழ்வுகள் எமக்கு எவற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இந்தியாவின் இரு வேறுசெம்மல்களது செங்கோலாட்சி சிறப்பினை உணர்த்தும் இவ்விரு கதைகளிலும் இருவருமே ஆராட்சிமணி அமைத்து மக்கள் குரலுக்கு மதிப்பளித்துள்ளனர்.

இருவரது நீதியின் உயர்வும் பாச உணர்வுடன் மோத விடப்பட்டு, திருநகர்ச் சிறப்பில் பின்னோப்பாசம் நீதிக்கு இடையில் நிற்க, ‘‘நீதிக்குப்பின் பாசத்தில்’’ மணவியின் உறவு நீதிக்கு குறுக்காக நிற்பதைக் காண்கின்றோம். நீதியின் மூன் உறவுக்கு உயர்வில்லை என்று இரண்டும் இயம்பினாலும் மனுச்சோழன் ஒருபடி மேலாகச் சென்று இறைவனின் படைப்புக்கள் எதனையும் அழிக்கும் அதிகாரம் மனிதனுக்கு இல்லை என்பதைனை வலியுறுத்த மந்திரிகளின் மதியூகம் மன்னர்களுக்குச் சார்பாக அமையக்கூடாது என்பதைனை உணர்ந்து அவர்கள் ஆலோசனைகளை அனுகாத ஜவஹாங்கிரரக்காண் கின்றோம்.

திருநகர்ச் சிறப்பில் சுந்தரச்சோழனும் நீதிக்குப்பின் பாசத்தில் நூர் ஜஹானும் அறியாமற் செய்த குற்றத்திற்கு ஆளாகிய பேசதும் குற்றவாளிகள் குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும், தண்டனைக்கு தலைப்பளிய வேண்டும் என்பதைனை வலியுறுத்தினாற் போற் செயற்பட்டுள்ளனர். ஆனால் செய்த குற்றத்திற்கு செய்தவனே தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும். என்பதைத் திருநகர்ச் சிறப்பு விளக்க குற்றத்திற்கு மாற்றுத் தண்டனை மன்னிப்பு உண்டு என்பதைனை உயிரிட்டுக் கூவி மூலம் நீதிக்குப்பின் பாசம் நிலை நிறுத்துகின்றது,

இறுதியாக பெரியபுராணம் சௌவநெறிச் சிறப்பைவலியுறுத்த நீதிக்குப்பின் பாசம் இஸ்லாமிய நெறிச் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றது எனலாம்.

வினா—21

மறைவல்ல மறையவர் கூறும்வழி வீதிவிடங்களை அறமாற்றக் கூறிய தன் அமைச்சர்களுக்கு அநபாயன் கூறிய நீதி நியாயங்கள் எனவுடன்

தன்னிளம் கண்றுகாண கோவுறு துயரம் கொண்ட கொற்றவன் அநபாயனை அவன் அமைச்சர்கள் அடிவணங்கி வேதமறிந்த வேதியர் கூறும் வழி வீதிவிடங்களை அறமாற்ற வைத்தலே மரபு என்றனர்.

தொன்மை வழக்கம் கூறிய தன் அமைச்சர்களுக்குத் தொல்நிலங் காவலன் அநபாயன் என்மகனை இழந்து விடுவேன் என்று இவ்வுரை பகர்ந்தீர்கள். தவறான வழிக்கு நானிசைந்தால் தருமதேவதை தன்னைப்பார்த்து சலிப்படையாளோ? என்றான்.

மேலும் மாநிலம் காலனானவன் தன்னால், தன்குடிமக்களால், தீங்குவிளைவிக்கும் படைகவரால், திருடர்களால், பிறவிலங்குகளால் ஆனபயம் ஐந்துமகற்றிஅற வழியில் அரசாளவேண்டும் அல்லவா என்றான். என் மகன் செய்த பசுக்கொலைக்கு அந்தணர்வழி அறம் செய்ய நானிசைந்து அன்னியன் ஒருயிர் கொன்றால் அவனைக் கொல்வேனானால் மனுநீதி, மனுச்சோழனால் மாசுற்றது என்னும் பழியை மெய்வண்ணம் தெரிதுணர்ந்த எனக்கு இவ்வண்ணம் பழுதுரைத்தீர் என்றான்.

இதுவொருபுறமிருக்க நடுநிலைநின்று சிந்தனை செய்யாது நன்னெறிபுகட்டும் நீங்கள் எவ்வுலகில் இவ்வியல்பில் ஒரு தாய்ப்பச தாண்டருற்று ஆராய்ச்சி மணி அடித்து குறையிரந்து நீதி கோரியது கூறுங்கள் என்றான்.

மால், அயன் மற்றும் இந்திரன் போன்றோர் புகழ்ந்திறைஞ்சும் திருவாளூர் தியாகேசர் படைத்த ஒருயிரை அழிக்கும் உரிமை எவருக்குமில்லை எனவே அத்தகைய அழிவைச் செய்த சுந்தரச் சோழனையும் அவ்வழி கொடி ஒதுவே நான் கொண்ட முடிவெனக் கொள்வீரன்று ஏரி யிடைத் தோய்ந்த கமலமென வாட்டமுற்று (இவ்விளைவினாந்தவாறு யாது? என்செய்தால் திரும்? என் ஏங்கிய ஏந்தல்) நியாயம் காட்டி நீதி புகன்றுள்ளான்.

வினா—22

முகம்மது நபி அவதாரம் பற்றியும் அக்காலநிலைமை பற்றியும் “சீருப்புராணத்தில், நபி அவதாரப் படைத் தில் உமறுப்புலவர் உரைத்தவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுக.

இறஜபுமாதம் முதலாம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை இரவு கருத்தரித்த முகம்மது அவர்கள், கோதறப் பழுத்து மது ராமே கனிந்து, அரம்பையர் திதறநோக்கி இனிதுற ஏவல் செய்ய மாதருக்கரசியாம் ஆமீனு உதரத்திலிருந்து, அவனியில் அன்பு நெறிபெருக அவ்வளி மாதம் பன்னிரண்டாம் திகதி திங்கள் இரவு புதலத்தரசபதி மக்காவில் புனிதஜம்றஸ்திலுஸ்தான்னும் இடத்தில் அபுத்தாவிபு திருமணையில் கிபுல்லாவை நோக்கி தொழுகை செய்யும் வடிவில் எம் மணைக்கும் நற்பேரூக அவதாரம் செய்தார்.

அக்காலத்தில் மார்க்கநெநி மாறுபட்டு மயக்கநிலை மாநிலம் எங்கும் மலிந்து காணப்பட்டது. துறவிகளும் தம் நெறி தவறி, இல்லறத்தவரும் இழிவுநிலை எங்தி, குறைகள் மலிந்து காணப்பட்டனர். அந்நிலையில் அஞ்ஞான இருளை அகற்றும் மறுவிலா முழுமதியாய் மாநிலத்தில் துங்க வார்கழல் முகம்மது தோன்றினார்.

இவரது தோற்றம் குரியனது வெப்பக் கொடுமையான் வருந்தியோர்க்கு நல்நிழலாகவும், பிறவிநோய்க்குக் காரணமான ஈன்செயல்களுக்கும் கொலைவெறிக்கும் நல்மருந்தாகவும், சன்மார்க்கப் பயிரைச் செழிக்கச் செய்யும் நல்மழையாகவும் அமைந்தது,

எனவே இவர் குறைஷியர் குலத்திலகமாய், நல்வழிப் பொருளாய், உலகுக்கோர் மணிவிளக்காய் மூவுலகையும் காக்கும் காவலராய், மாமறைக் கொழுந்தாய் கருளையின் வடிவாய். அவதரித்தார் என ஆசிரியர் உமறுப்புலவர் உரைத்துள்ளார்.

வினா—23

நீர்வளச்சிறப்புடன் நிலவளச் சிறப்பினையும் சோமசுந்தரப்புலவர் இணைத்து “இலங்கை வளம்” பாலில் பாடிய முறையைத் தெளிவு படுத்துக.

நீர்வளம் கூற முந்பட்ட தங்கத்தாத்தா அவர்கள் அத்துடன் இலங்கையின் நிலவளச் சிறப்பினையும் இணைத்து இயற்பியுள்ளார்.

இந்து சமூத்திரத்தின் உவர்நீரை உண்ட வெண் முகில்கள் உருண்டு திரண்டு கருமுகில்களாகின் எனக் கூறுவதன் மூலம் ஈழநாட்டின் தீவுத்தன்மையும் கடல் வளமும் காட்டாமற் காட்டப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

இவ் ஆவியாகக் அழகைக் காட்டியவர், அடுத்து மழை வளம் விளம்புகின்றார். கருக்கொண்ட கார்முகில்கள் பேது ருமலையிலும், சிவனெனுளிபாதத் தொடரிலும், கதிரைமலைக் குன்றிலும் படிந்து வளி குளிர்ந்து மாரியாகப் பொழிந்தது எனக் கூறிக் குறிஞ்சிநிலச் சிறப்பையும் கூறுகின்றார்.

வான்முகில்கள் வன்னியர் ஆரணியத்திலும் வந்து குவிந்தது என்று கூறுவதன் மூலமும், கொட்டிய மழை அருவியாகித் தாவரங்களைத் தகர்த்தும் மூரித்தும் செல்ல அதனுள் வாழ்ந்த வனவிலங்குகள் ஒட, வான் நோக்கிப் புள்ளினங்கள் மேலெழ, ஊர்வள உயிர்நீத்தன என்று உரைப்பதன் மூலம் மூல்லை நிலச் சிறப்பினைக் (காட்டுவள மாகவே) காட்டியுள்ளார்.

அருவிகள் ஆறுகளாகி அண்சமவெளியில் அமைந்த வயல்களின் பள்ளங்களை வெள்ளத்தால் பரவி நிரவி நின்றதென முளரி பூக்கும் மருதநிலச் சிறப்பைவிளம்பியுள்ளார்.

குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம் கண்டு கடந்த நதிகள் நாயகியை நாடும் நாயகனைப்போல் புன்னை பூத்த நெய்தல் மணற்றரையில் புகுந்து போகும் போகும் துறைகள் தோறும் சென்று கடலைச் சங்கமித்தன என்றும் அங்கு வாழ் உயிரினங்களையும் கூறி நெய்தல் நிலத்தன்மையைத் தந்துள்ளார்.

எனவே சோமசுந்தரப் புலவர் இலங்கைவள, நீர்வளச் சிறப்பில் இலங்கையின் நானிலச் சிறப்பினையும் நயம்பட நலின்றுள்ளார் என்றால் எவரும் மறுக்கார்.

வினா—24

ஜஹாங்கீரின் நீதிச்சிறப்பை அல்லது இஸ்லாமிய நீதிமுறையை “நீதிக்குப்பின் பாசம்” கதை மூலம் ஆசிரியர் உவைஸ் எவ்வாறு உணர்த்தியுள்ளார்-

ஜஹாங்கீர் நூர் ஜகான் வாழ்வில் இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூறி அதன் மூலம் இஸ்லாமிய நீதிச்சிறப்பை ஆசிரியர் உவைஸ் விளக்கியுள்ளார்.

இஸ்லாமிய மன்னர்கள் மக்களது முறையீடுகளுக்கு மதிப்பளித்தார்கள், நாட்டில் குடிகளுக்கு அநீதி நிகழக் கூடாது என்பதில் அக்கறை காட்டினார்கள். இதற்கு ஆதாரம் ஜஹாங்கீரின் அரண்மனை வாய்வில் அமைந்த முறையீட்டு மணியும், அதன்னுலிகேட்டு அரசன் அந்தரங்க ஆலோசனையையும் இடைநிறுத்தி நுழைமாடத்துக்கு வந்த செயலுமாகும்.

அடுத்து அரசி இழைத்த குற்றத்தை தான் நம்பாத நிலையிலும் மக்கள் குரலுக்கு மதிப்பளித்து தான் உயிரென நேசித்த மனைவியைக் கைது செய்யக் கட்டளையிட்டதும் அவளையும் சாதாரண கைதிகளைப் போலவே கணிக்க வேண்டும் என்று கூறியதும் நீதிக்குமுன் யாவரும் சமமே என்பதை நிலைநிறுத்துகின்றது. தனது மனைவியின் குற்றத்தில் அமைச்சர்கள் தனக்கு சார்பாக ஏதும் சொல்லக் கூடும் என்பதை ஆழந்து நோக்கி அவர்களைத் தவிர்த்து நீதிக்குப் பின்னே பாசம் எனக்கொண்டு பட்டத்தரசிக்கு மரண தண்டனையைத் தானே விதிப்பதும் ஜஹாங்கீரினதும் இஸ்லாமிய நீதிமுறையினதும் உயர்வை உச்சநிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளதனலாம்

நூர் ஜஹான் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதும், தண்டனையை ஏற்றுக்கொண்டதும், குற்றவர்ஸிகள் உண்மையைக் கூறவேண்டும் நீதிக்கு அடிப்படைய வேண்டும் என்பதைக் கூறுமற் கூறுகின்றன. மற்றும் இஸ்லாமிய நீதிமுறையில் மாற்றுத்தண்டனை, மன்னிப்பு உண்டு என்பதை உயிரீட்டுக்கூவிக்கு நூர் ஜஹான் விடுதலையாகும் நிகழ்வு விளக்குகின்றது.

சுருங்கக்கூறின் சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமமே என்ற கருத்தையே இக்கதை மூலம் ஆசிரியர் இயம்பியுள்ளார் என்றால் மிகையாகாது.

வினா—25

“ஓன்றுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம்”என்ற கதைமூலம் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள் உலகுக்கு வெளிக்காட்டி யுள்ள நற்பண்புகள் எவை?

இக்கதைமூலம் இதன் ஆசிரியர் இயல்பாகப் பிறர்மேல் ஏற்படும் கருணை, விருந்தோம்பஸ், இல்லாளின்மாட்சி, வாக்குநாணயம், நன்றிமறவானை, கொடுத்தார்க்குக்குறை வில்லை என்னும் உயர்பண்புகளை உணர்த்தியுள்ளார்.

கூடாரத்தின் வெளியே வந்த கிழவி, “ஐயோ பாவம் அநாதைகள், அந்தவெப்பத்தில் என் வீட்டை விட்டு வந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்” என்று இரங்குவது இயல்பாகவே பிறர்மேல் காட்டும் கருணைக்குச் சாட்சியாக அமைகின்றது. பின்னர் தன் கூடாரத்துக்கு வந்த மூவருக்கும் இடம் கொடுத்து இருந்த ஒரேயாட்டின் பாலையும் அதன் இறைச்சியையும் நல்கி வழியனுப்புகின்றார்கள். இதுவருவிருந்து கண்டு முகமலர்ந்து உபசரிக்கும் நற்பண்பை வெளிக்காட்டுகின்றது. தன் ஆட்டை இழந்த கோபத்தால் சிறும் தன் கணவனை அன்பால் ஆட்கொண்டு தன்வழிப்படி மதினுவுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார்கள். இல்லாளின் மாட்சிக்கு இது ஆதாரமாக விளங்குறது.

மதினுவின் தெருவில் சிழவியைக் கண்ட முன்னை விருந்தினர் மூவரும் தம் வாக்குத்தவறுமல் கிழவியை அணுகி இனங்காணல் அவர்களது நாணயத்தை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. அக்கிழவிக்குத் தாமளித்த வாக்கின் படி ஒன்றுக்கு ஆயிரமாயிரமாக ஆடுகளையும் திர் ஹாங்களையும் அன்பளித்தல் அவர்களது நன்றிமறவா நற்பண்பை எடுத்துரைக்கின்றது.

இக்கதை முழுவதையும் உற்றுதோக்கில் அற்றநிலையிலும் செய்யும் உதவி ஆயிரமாகப் பெருகிப் பலன் கொடுக்கும், கொடுத்தார்க்குக் குறைவில்லை என்னும் உண்மையினையும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

வினா—26

“மாயப் பொய்யுலகின் உண்மையினை” விபுலானந்தர், “கங்கையில் விடுத்த ஓலை”யில் தெளிவுபடுத்தக் கையாண்ட உவமைகளைத் தெளிவுபடுத்துக.

மனிதன் தோன்றுவதும் மறைவதும். இன்பநிலையில் எமக்கு நிகர் யார் என்பதும், துண்பநிலையில் கண்ணீர்சொரி வதும், தொல்வியல்பு — பேருண்மை என்பதை விபுலானந்தர் மூன்று வழிகளில் அழகுறத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

அதில் ஒன்று:-

ஆற்றின் அயலில் கிடந்த குச்சியொன்று அலையால் கவரப்படுகிறது. இது மனிதனது பிறப்புக்கும், அவ்வலையுடன் மேலெழுதல் மனிதனது இன்பநிலைக்கும், அவ்வலையால் கீழ்வருதல் மனிதனது துண்பநிலைக்கும், பின்னர் அவ்வலையாலேயே தள்ளப்பட்டு செயலிழந்து கரர்சேர் தல் மரணத்தில் சங்கமித்தலுக்கும் உதாரணங்களாகும்.

இதே கருத்தை இன்னேரிடத்தில் வள்ளுவர் வாக்காக வெளிப்படுத்தி

“உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு”, என்ற கருத்தை “இன்றுயில் போற் சாக்காடு இனிது துயின்றபின் எழுதுவது போற் பிறப்பு. இது சங்கிலித் தொடர் போன்று வருவது எனவும் விளக்கியுள்ளார்,

முன்றுவதாக எழில்முகத்தில் சுடர்பரப்பும்முழுமதியின் செயற்பாடு மூலம் மனித நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தி யுள்ளார். அமாவாசையின் பின்னர் பிறைச்சந்திரனுய் தோன்றி, வளர்பிறையாய் வளர்ந்து, பூரணத்துவம் பெற்று தேய்பிறையாய் குறைந்து அற்றுப்போகின்றது சந்திரன். இது முறையே மனிதனது பிறப்பையும், பிறந்த மனிதன் வளர்வதையும், வளர்ந்த மனிதன் முதுமையை நெருங்கிக் குன்றுவதையும், முடிவில் முறைந்து மாய்வதையும் விளக்கி நிற்கின்றது.

இவையே, “கங்கையில்விடுத்த ஓலையில்” விபுலானந்தர் மன்பதையோர் பற்றி விளக்கியவாழ்க்கை நிலைமையாயின் தொடர்வட்ட விளக்கமாகும்.

வினா—27

“கங்கையில் விடுத்த ஓலை” என்ற க்விதை மூலம் கந்தசாமிப் பேரறிஞரின் பெருமியல்புகளென விபுலாநந்தர் விளக்கியவை எவை?

மாரடைப்பு நோயால் ஊனுடலம் மண்ணில் விழ வானுலகம் புகுந்த கந்தசாமிப் பேரறிஞரை விபுலாநந்தர் திருவேட்களத்தில் சந்தித்தது முதல் நண்பனுகப் பெற்றார் அப்பெரியோனைப் பற்றி பெருமையுறக் கூறுங்கால்,

கற்றேருங்கு எந்தாடும் தம்நாடேயானாலும் கந்தசாமிப் பேரறிஞன் சோமசுந்தரப்பாண்டியனுயேச் சிவன் அரசாண்ட பாண்டிநாட்டில் சோழவந்தானாரில் சைவத்திருமடம் ஒன்றில் துறவியாக வாழ்ந்தவர். அவர் மெய்ப்பொருளை விளங்கிப் பொய்யுலகின் போது புனைமாதர் உறவைப் போக்கி பிரமச்சாரியாய் தவநெறியிற் தலைப்பட்ட தாவிற் புகழாளர்.

தூயநெறி, பணிந்தமொழி, கணிந்தகுணம், அழுக கருத்த தூயசிந்தை, அந்தண்மை, அடக்கம், அவாவின்மை என்பவற்றைத் தனக்கு அணியாகப் பூண்டவர்.

வாழ்க்கை முற்றும் எழுத்திலக்கணம், சொல்லி லக்கணம், எனும் இலக்கணத்துறை அத்தணையும் ஆழப் பயின்று அறிவுபெற்ற இவர் இயற்றமிழ் நூல்கள் அத்தணையும் எண்ணிக்கற்று அவற்றி லுள்ள உண்மை மணிகள் பல திரட்டிவைத்த கருத்துக் களஞ்சியமானவார். முதனாலும், முதூரையும், அகத்தினை அறிவும் புறத்தினைப் பொருளும் தெளிவுறத் தெரிந்து கொண்டவர்

மொழிவதை ஜைத்துக்கிடமின்றி விளக்கும் சொற் சோர உரையாளர் மற்றும் (எழுத்துவகில்) சொல்வகையும் சொற்றெழுகையும் சொல்நடையும் கைவரப்பெற்றவர். பழுத்த தமிழறிஞர் பேரவையில் முதலிடத்தை அலங்கரிப் பவர்.

இவையே மாற்றம் ஒன்று உரையா வான்புகுந்த நண்பன் கந்தசாமிபற்றி விபுலாநந்தர் கொண்டிருந்த எண்ணக்கருவாகும்.

வினா—28

“நன்றிப்பெருக்கு” என்ற கட்டுரையில் “நன்றி நவிலல்” எவ்விதம் உலகியல் நன்றி நவிலலில் இருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றது.

இன்றைய உலகில் நன்றி நவிலல் ஓர் ஆசாரமாக அமைந்துள்ளது. காலத்தால் செய்த உதவிக்கு, பயன் கருதாது செய்த சேவைக்கு, சொல்லாமற் செய்த உபகாரத் திற்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றோம். புலவர்களும், இதையே இயற்கையோடும் மனித நடவடிக்கைகளோடும் இணைத்து இலக்கியங்களாகப் புனைத்துள்ளனர். ஆனால் சூப்பிரிஞானி தற்கலை பீர் முஹம்மது இதனை வேறோர் கோணத்தில் நின்று விளம்புகின்றார்.

சாந்த உணர்ச்சியோடு நன்றி நவிலலை இணைத்து வழங்குவது ஒரு கடின காரியம். ஆனால் இப்புலவர் இவ் விரண்டினையும் இணைத்து கடவுளின் கருணைக்கு நன்றி செலுத்த முற்படுகின்றார்.

தான் ஒரு மூஸ்லீமாகப் பிறந்ததற்கும், நபி அவர்களின் வேதநெறினின்று இஸ்லாத்தில் வாழும் பேறுபெற்றதற்காக வும் முழுமுதல் இறைவனுக்கு முதலில் நன்றி கூறுகின்றார். இத்துடன் இணைத்து இறைவனால் ஆக்கப்பட்டு உலக மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய வேதமான திருக்குர் ஆணை உகந்ததற்காக அல்லாவிற்கு நன்றி பகர்கின்றார்.

அடுத்து ஆதாம் நபி முதல் விரகுல் வரையான இறை தூதர்களை நமக்களித்து நம்மை நல்வழிப்படுத்தியதற்கு எந்தன்றியும் ஈடாகாது என்கின்றார். இதுமட்டுமன்றி, ஓர் இனத்துக்கோ, சாதிக்கோ, நாட்டிற்கோ இஸ்லாம் அருளப் படாது உலகம் முழுமைக்கும் அருளைப்பெருக்கும் மார்க்க மாக பூரணத்துவமுடைய நெறியை அளித்ததற்காக ஆண்டவனுக்கு நன்றி புகல்கின்றார்.

எனவே பீர்முஹம்மது சாஹிப் புலவர் ஆண்டவனின் அருட்கடாட்சத்துக்கன்றி வேறு எதற்கும் நன்றிநவிலாப் பெருந்தகையாளராக ஏணையவரில் நின்றும் வேறுபடுகின்றார்.

வினா—29

தற்கலை பீர் முஹம்மது சாஹிபுப் பற்றி ஆசிரியர் ஹமித் “நன்றிப்பெருக்கு” என்னும் கட்டுரையில் கூறியவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுக.

பதினேழாம் நூற்றுண்டில் தற்கலையில் வாழ்ந்த இவ்விஸ்லாமிய கவிஞரான இவர் இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே காடுகளிலும் மலைமுகடுகளிலும் கடும் தவமாற் றிய கருமலீரர். தலைக்கூய்ப் பாதங்களிற் தொங்கிநின்று தவமாற்றிய ஞானி. தவவலியால் அட்ட சித்திகளையும் பெற்று விளங்கியவர்.

நாயன்மார்களதும் ஆழ்வார்களதும் வழிதொட்டு அவ்வழிநின்று இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை வளர்த்தவர். ஆட்சியாளரது துணையின்றி இஸ்லாமிய தீன் ஒளிவிளக்கு அளியவிடாது அரணை நின்றவர். மேற்குலகில் இருந்து வந்தஇஸ்லாம் தமிழ் நாட்டில் தலைநிமிர்ந்து திற்கஉதவியவர்களில் ஒருவர்.

அல்லாஹ்வின் பத்தரான இவர் இஸ்லாமிய பாசத்தி ணையும், பற்றினையும், படிப்பினையையும், நாட்டுச் சூழ நிலைக்கு ஏற்றவாறு பக்திப்பாசரங்களாகப் பாடியுள்ளார். இவர் ஆண்டவன் தன்னையொரு முஸ்லீமாகப் பிறக்க வைத்ததற்காகவும், அவர் திருக் குர் ஆணை அருளியதற்கும், தீர்க்கதற்கிகளையும் இறை தூதர்களையும் இவ்வுலகில் பிறக கவைத்து வழிகாட்ட வைத்ததற்கும், இறைவனது கரு ணைக்கும், நன்றிக்கடனுற்ற பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தவ மாற்றினாலும் இயலாது என்றுள்ளார்.

இவரது இயுவுகளைச் சுருங்கக்கூறின் இவராற்றிய சாதனைகள் இவரை ஞானியாக, தத்துவ மேதையாக, ஆன்மீக வாதியாக, தமிழ்ப்புலவராக என்றென்றும் மதிக்க வைத்துள்ளது.

வினா - 30

“இஸ்லாமிய கலையும் பண்பும்” என்ற கட்டுரையில் இஸ்லாமிய உயர் பண்புகளாக கலாநிதி வித்தியானந்தன் விளக்கியவை எவை?

ஒன்பதாம் நூற்றுண்டிற்கும், பதின்மூன்றாம் நூற்றுண்டிற்கும் இடையில் உலகின் பண்பாட்டுத்துறையில் உயர்வு பெற்றிருந்த இஸ்லாமியர் சினா முதல் கலீதின் வரை வர்த்தகத் துறையில் உயர்வுபெற்றிருந்தனர். இதற்கு ஆதாரம் அவர்கள் விட்டுச்சென்ற நாணயங்களும், துணிகள், கனிகள், இசைக்கருவிகளுக்கு அவர்கள் இட்டபெயர்கள் இன்றும் வளக்கில் இருப்பதாகும்.

ஹச்யாத்திரை, வர்த்தகம், தபாற்சேவையில் இவர்கள் ஈடுபட்டிருந்ததால், தரைப்போக்குவரத்திலும், கப்பற் சேவையிலும் இவர்களது சொற்கள் இடம்பெறுவதனால் கடற்பிரயாணங்களிலும் இவர்கள் பெற்ற உயர்வு புலனு கின்றது.

யாத்திரை, வேதியல், தாவரவியல், கணித நூல்களை வெளியிட்டதுடன் அட்சரகணிதத்தை அறிமுகம் செய்த தன்னாலும், நட்சத்திரஅமைவு, கிரகதீயக்கம், பருவமாற்றம், ஏழுகாலநிலைப்பிரிவு, புவியின் உருண்டை வடிவம் என்பதை வெளியிட்டதினாலும் முறையே கல்வியிலும், புவியியலிலும் இவர்கள் பெற்றிருந்த உயர்வு புலனுகின்றது.

தூய காற்று, பூரணசத்தம், என்பவற்றை விளக்கி யூனிஸி வைத்தியழுறை, ஊசிமருந்து அறிமுகம் என்பன இவர்களது வைத்தியத்துறைச் சிறப்பினையும், ஏதத்துவக் கொள்கை, இறைவனிடம் தன்னை ஒப்படைத்தல், ஹச்யாத்திரை என்பன சமய உயர்நிலைப்பாட்டையும் ணர்த்துகின்றன.

சட்டத்துறையில் சமத்துவம், சட்டத்துக்குஅடிபணிதல் என்பவற்றைசமயகோட்பாட்டிப்படையில் பின்பற்றினர்.

சுருங்கக்கூறுகின் இஸ்லாமியரது உயர்பண்பாடுகள் வர்த்தகம், போக்குவரத்து, தபாற்சேவை, இசை, கலவி, புவியறிவு, ககாதாரம், சமயம், சட்டத்துறை சார்ந்து விளங்கியுள்ளது என்றுள்ளார்.



